

Lielahden yleissuunnitelman nro 8832 viitasammakkoseuranta

30.8.2022

WSP Projekti 316946

Tekijä: Sara Caetano

Tarkastaja: Anni-Elina Aittamäki

Sisällysluettelo

1	Johdanto.....	3
2	Viitasammakko.....	3
3	Lähtötiedot.....	4
4	Selvitys.....	5
5	Tulokset.....	6
6	Johtopäätökset.....	8
7	Viittaukset.....	11
	Liite 1: Lisääntymis- ja levähdyspaikkojen tarkemmat kuvaukset.....	12
	Alueet, joilla havaittiin soidintavia viitasammakkokoiraita vuosina 2021 ja 2022.....	12
	Alueet, joilla havaittiin soidintavia viitasammakkokoiraita vain vuonna 2022.....	15
	Alueet, joilla havaittiin soidintavia viitasammakkokoiraita vain vuonna 2021.....	18
	Alueet, joilla ei ole havaittu soidintavia viitasammakkokoiraita.....	19

1 Johdanto

WSP laati viitasammakkoseurannan Lielahden yleissuunnitelma-alueen nro 8832 suunnittelun tueksi keväällä 2022. Edellisenä keväänä toteutetussa viitasammakoselvityksessä yleissuunnitelma-alueen pohjoisosissa todettiin seitsemän viitasammakon lisääntymis- ja levähdyspaikkaa. Seurannan tavoitteena oli selvittää lisääntymispaikkojen käytössä tapahtuvia muutoksia ja kehitystä. Viitasammakoiden käyttämät soidinalueet saattavat vaihdella vuosittain, ja seurannalla alueiden käytöstä saadaan tarkempi kuva. Selvitys tehtiin 12.5.2022 biologi Sara Caetanon (FM) toimesta. Selvitysalueella havaittiin soidintavia koiraita pääosin samoilla soidinalueilla kuin edellisenä vuonna, mutta pientä vaihtelua oli.

2 Viitasammakko

Viitasammakko (*Rana arvalis*) on rauhoitettu laji sekä luontodirektiivin IV (92/43/EEC) laji. Vuoden 2019 Punaisen kirjan perusteella se on luokiteltu elinvoimaiseksi (LC) (Hyvärinen ym. 2019). Viitasammakkoa uhkaavat pääasiassa elinympäristöjen väheneminen ja pienvesien laadun heikkeneminen, kuten esimerkiksi ojituksista johtuva elinympäristöjen kuivuminen.

Viitasammakolle soveltuvia vesielinympäristöjä ovat lammikot, ojat, suot ja matalat rannat. Viitasammakot viihtyvät etenkin matalassa vedessä, jossa on runsaasti suojaavaa rantakasvillisuutta. Viitasammakot viettävät kesän maaympäristössä, jolloin elinympäristöksi soveltuvat vesistöjen lähellä olevat kosteat niityt, metsät ja kosteikot.

Viitasammakko horrosta talven joko vesialueen pohjamudassa tai maalla maakolossa. Vesialueilla veden on oltava vähintään n. metrin syvyistä, jotta se ei jäädy pohjaan saakka. Viitasammakko herää horroksesta huhti-toukokuussa, ja lisääntymiskausi on keväällä, säistä riippuen Etelä-Suomessa yleensä toukokuun alkupuolella. Lisääntymispaikoilla on tyypillisesti useita koiraita ryhmäsoitimella. Ne voivat kulkea paikalle 1–2 km matkan päästä, kunhan niille on olemassa soveltuva kulkureitti. Kesän viitasammakot viettävät maalla. Myös uudet poikaset nousevat maalle heinäkuun lopussa tai elokuun alussa, nuijapäiden kehityttyä.

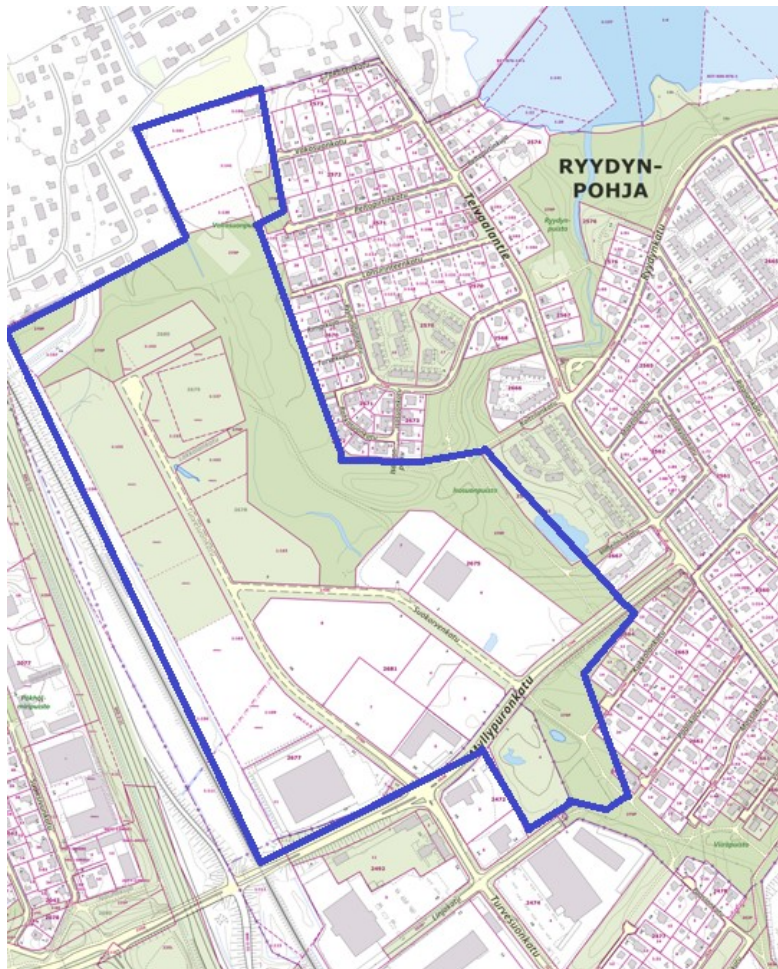
Luontodirektiivin IV lajien lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on luonnonsuojelulain 49 §:n mukaan kiellettyä. Viitasammakon tapauksessa lisääntymispaikkoja ovat koiraiden lisääntymisreviirit, joilla koiraat soidintavat, kutu tapahtuu, ja nuijapäät kehittyvät. Nämä paikannetaan selvityksessä soidintavien koiraiden perusteella. Levähdyspaikkoja ovat viitasammakon päivälepopaikat ja talvehtimispaikat. Näiden selvittäminen ei ole yhtä suoraviivaista, mutta niiden sijaintia voidaan arvioida lisääntymispaikan ympärillä n. 1 km säteellä sijaitsevien soveltuvien ympäristöjen perusteella

(Nieminen & Ahola (toim.) 2017). Tällaisia voivat olla kosteat niityt, kosteat metsänkohdat, ojanvarret ja painanteet.

Viitasammakon lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittämiseen ja heikentämiseen tarvitaan poikkeamislupa ELY-keskukselta. Poikkeamislupa saatetaan myöntää, jos lajin suotuisa suojelutaso ei heikkene, hankkeella ei ole muuta toteuttamisvaihtoehtoa, ja hanke on yhteiskunnan edun mukainen.

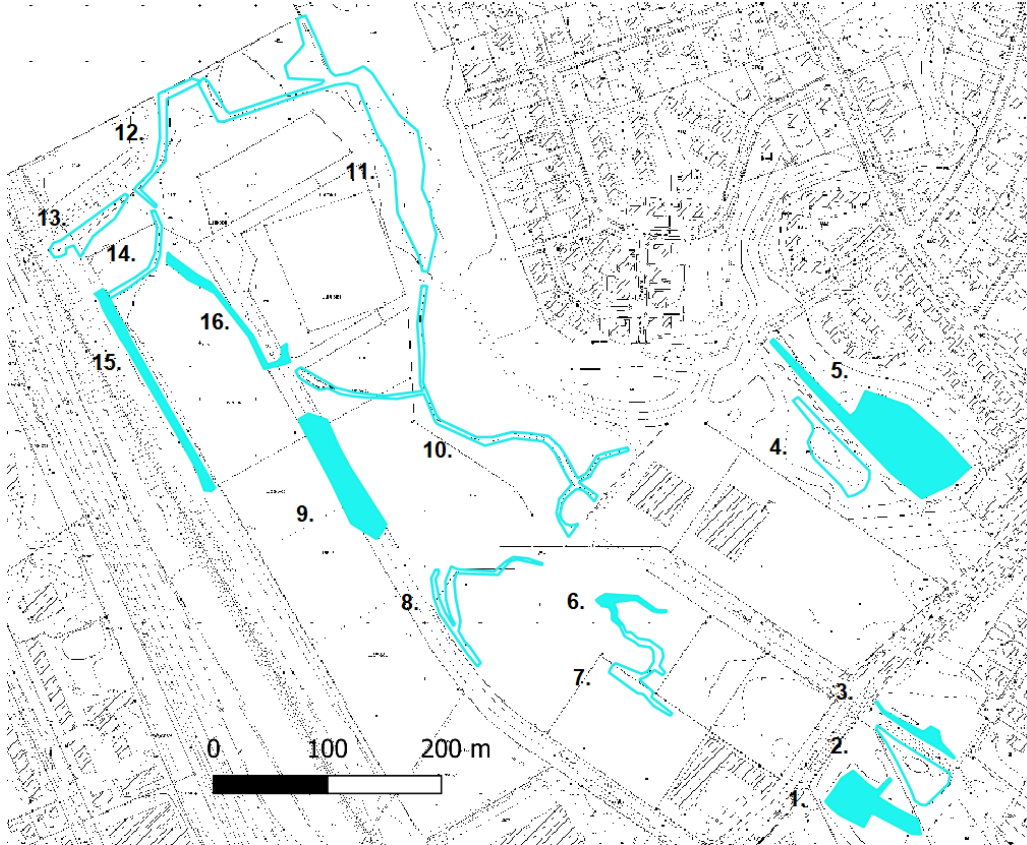
3 Lähtötiedot

Selvitysalueena oli Lielahden yleissuunnitelma-alueen nro 8832 pohjoispuoli, jolla oli edellisenä keväänä havaittu viitasammakkoa ja viitasammakolle soveltuvia elinympäristöjä (Kuva 1). Selvitysalue sijoittuu Tampereen luoteisosiin, pääasiassa Teivaalantien, Myllypuronkadun, Paasikiventien ja Ylöjärven kuntarajan rajaamalle alueelle. Selvitysalue on kooltaan n. 45 hehtaaria. Pohjoisosissa on rakentamatonta aluetta, johon sisältyy pääasiassa avomaata, mutta myös muutamia metsiköitä ja kosteikkoja.

Kuva 1. Selvitysalueen rajaus kartalla esitettynä.

Toukokuussa 2021 soidintavia viitasammakkokoiraita havaittiin seitsemällä soveltuvalle lisääntymispaikalla (WSP 2021). Havainnot sijoituivat Isosuonpuistoon (alue 5), Viirasuonpuistoon (alueet 1-2), ja varikkoalueen ympäristöön (Kuva 2). Soveltuvia lisääntymis- ja levähdyspaikkoja oli lisäksi Ryydynojan kosteikossa ja pohjoisosan metsikössä.

Kuva 2. Viitasammakon vuonna 2021 todetut (sininen täyttö) ja soveltuvat (sininen rajaus) lisääntymis- ja levähdyspaikat.

4 Selvitys

Selvitys tehtiin 12.5.2022 klo 22:00-01:30. Selvitysajankohtaa tarkennettiin seuraamalla kevään säätä, sekä viitasammakkohavaintoja Laji.fi-portaalista.

Toukokuun ensimmäiset viikot olivat olleet melko kylmiä, huippulämpötilojen noustessa vain yhtenä päivänä yli 15 °C:een. Myös selvityspäivän aamupäivä oli ollut sateinen ja kylmä, mutta illalla aurinko tuli esille ja lämpötila nousi 13 °C:een. Selvitys päätettiin toteuttaa, jotta ajankohta ei jäisi liian myöhäiseksi. Kartoitusaikana lämpötila oli n. 8 °C. Taivas oli puolipilvinen.

Viitasammakkoselvitys tehtiin ohjeen ”Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt” (Nieminen & Ahola (toim.) 2017) mukaisesti. Viitasammakolle soveltuvien lisääntymisympäristöjen äärelle pysähdyttiin kuuntelemaan soidintavia koiraita, sillä viitasammakko on helpointa erottaa ruskosammakosta (*Rana temporaria*) äänen perusteella. Viitasammakon soidinääni kuuluu n. 100 metrin etäisyydelle. Selvitysalueen viitasammakolle soveltuvat lisääntymisympäristöt olivat melko pieniä, joten kutakin elinympäristöä kohden riitti yksi kuuntelupiste. Yksilömäärien laskeminen onnistui todennäköisesti hyvin, sillä yksilömäärät olivat suhteellisen pieniä ja äänet menivät päällekkäin vain vähän. Alueet, joilla soidintavia koiraita oli eniten (alueet 5 ja 9), yksilömäärän arvio on epätarkempi.

5 Tulokset

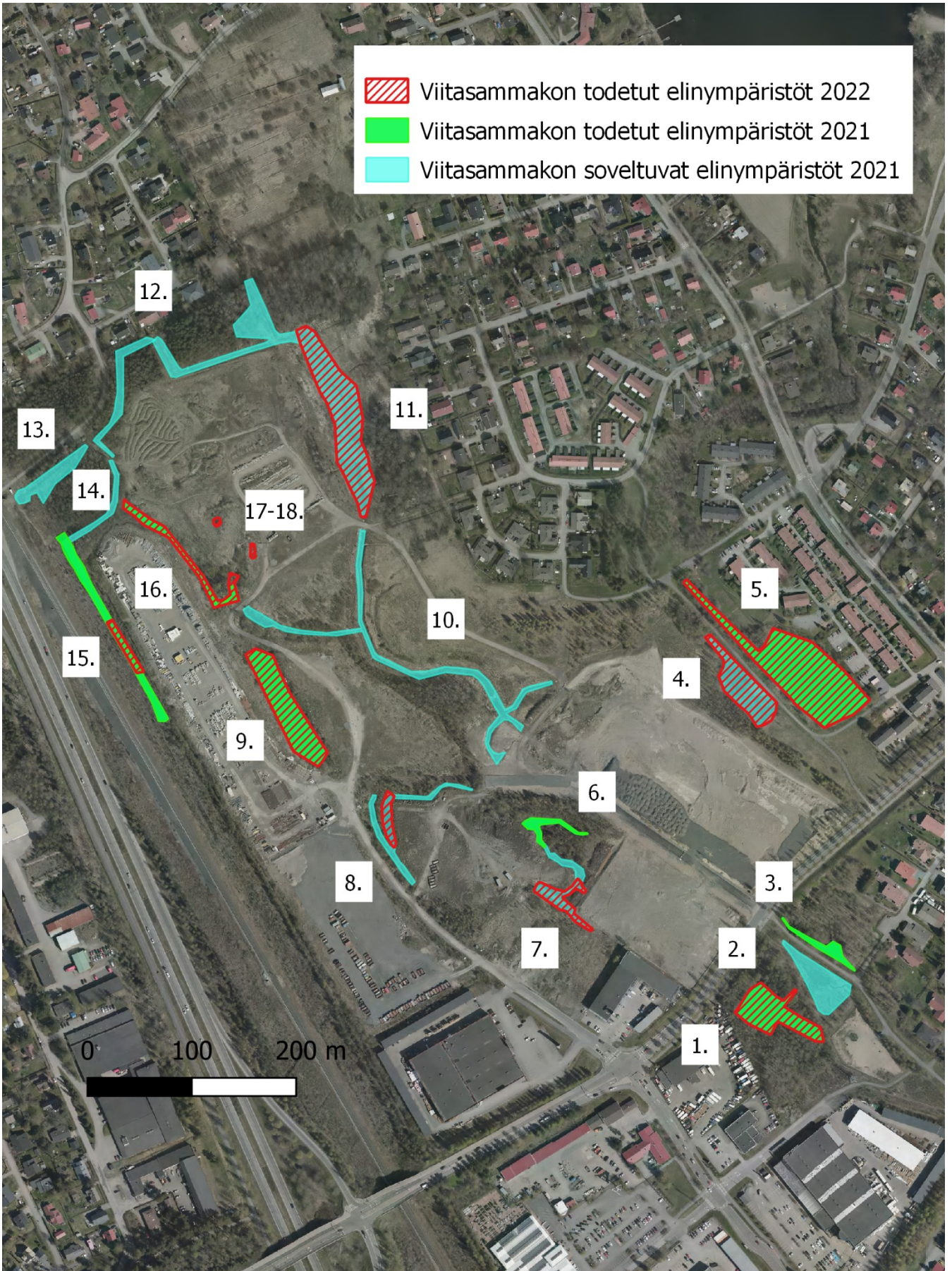
Soidintavia viitasammakkokoiraita havaittiin yhdellätoista lisääntymispaikalla (kuva 3). Kohteet olivat pääpiirteissään samoja kuin edellisenä vuotena, ja yksilömäärältään merkittävimmissä alueissa (1, 5, 9, 16) ei ollut muutosta.

Viirapuiston ja Isosuonpuiston viereisillä kosteikoilla (alueet 3 ja 4) sekä turvekuoppien lammikoissa (alueet 6-8) oli muutoksia viitasammakkokoiraiden esiintymisessä, mutta yksilömäärät pysyivät suhteellisen pieninä.

Vuoden 2022 seurannassa Ryydynojan kosteikossa havaittiin yksi soidintava viitasammakkokoiras (alue 11). Lisäksi selvitysalueen pohjoisosissa havaittiin kaksi uutta soidinalueena toimivaa vesikuoppaa, joita ei ollut vuonna 2021 rajattu soveltuvaksi lisääntymis- ja levähdyspaikaksi (alueet 17-18).

Selvitysalueen pohjoisosan metsikön ojissa havaittiin tänäkin vuonna ainoastaan ruskosammakoita.

Lisääntymis- ja levähdyspaikat ja niillä havaittujen soidintavien viitasammakkokoiraiden määrät on esitelty tarkemmin liitteessä 1.

Kuva 3. Viitasammakon vuonna 2022 todetut lisääntymis- ja levähdyspaikat, esitettynä vuoden 2021 havaintojen ja soveltuvien elinympäristöjen päällä.

6 Johtopäätökset

Selvitysalueelle ollaan tekemässä Lielahden yleissuunnitelmaa nro 8832. Suunnitelman tavoitteena on sovittaa alueella yhteen maankäytön, liikenteen ja kunnallistekniikan tulevaisuuden tarpeita Tampereen hiilineutraalisuustavoitteen 2030 mukaisesti. Alueen on suunniteltu valmistuvan vuonna 2040. Alueelle ollaan sijoittamassa esimerkiksi kaupunkimaista asuinalueita, raitiotien varikko, ja lämpökeskus. Havaittujen viitasammakkoesiintymien alueelle on suunniteltu raitiotielinjaus, varikko, ja lämpökeskus.

Viitasammakkoa esiintyi vuonna 2022 hieman edellisvuotta laajemmin. Viitasammakkoseurannan pohjalta voidaan sanoa, että viitasammakon lisääntymis- ja levähdyspaikkojen yksilömäärällisesti merkittävimmät kohteet (1, 5, 9 ja 16) ovat pysyneet samoina. Nämä alueet tulisi erityisesti huomioida alueen suunnittelussa, sillä niihin kohdistuvat haitalliset vaikutukset heikentävät todennäköisesti voimakkaimmin viitasammakon esiintymismahdollisuuksia alueella. Mielenkiintoinen uusi soidinalue oli Ryydynpohjan kosteikko, joka vaikuttaa viitasammakolle hyvin soveltuvalla lisääntymis- ja levähdyspaikalta, ja jonka ympäristö on yleissuunnitelma-alueen suunnitelmissa säilymässä pääasiassa rakentamattomana.

Muilla alueilla soidintavien koiraiden esiintyminen vaikuttaa vaihtelevammalta, eivätkä turvemaan ojat ja kaivannot (alueet 6-8) tai muut vesikuopat (alueet 17-18) vaikuta viitasammakolle erityisen hyvin soveltuvilta lisääntymis- ja levähdyspaikoilta. Tästä huolimatta ne sellaisiksi määritellään, ja ne on myös huomioitava alueen suunnittelussa. Myös viitasammakon lisääntymis- ja levähdyspaikoiksi soveltuvat alueet, joilla viitasammakkoa ei ole tähän mennessä havaittu, saattavat toimia täysikasvuisten viitasammakoiden elinympäristöinä ja joinakin vuosina myös lisääntymispaikkoina.

Vuoden 2021 selvityksessä oli todettu, ettei viitasammakon lisääntymis- ja levähdyspaikoille tulisi osoittaa rakentamista, ruoppaamista, tai muita elinympäristöjen laatua ja toimintakykyä heikentäviä toimintoja. Suunnittelussa tulisi huomioida myös alueiden ympärille jätettävä suojavyöhyke. Pirkanmaan ELY-keskus on 9.5.2022 kommentoinut Lielahden yleissuunnitelmaehdotusta näin: ”Yleissuunnitelmaehdotuksen mukainen raitiotien linjaus lämpökeskuksen ja varikon välissä sijoittuu viitasammakon todettujen elinympäristöjen suhteen hyvin ahtaasti, eikä suojavyöhykettä kyseisiin lisääntymis- ja levähdyspaikkoihin juuri ole. Esitetty raitiotien linjaus kulkee viitasammakkoselvityksen todetun elinympäristön 16 läpi ja todettu elinympäristö 9 sijoittuu aivan raitiotien linjauksen viereen.” Lisäksi rakentamisen aikaiset vaikutukset tulevat todennäköisesti olemaan voimakkaita näillä alueilla. ELY-keskuksen kommenttien mukaan elinympäristön 16 läpi kulkeva linjaus on mahdollista vain

sillalla ylittämällä niin, ettei rakentamisestakaan synny huomattavia haitallisia vaikutuksia. Mikäli viitasammakon lisääntymis- ja levähdyspaikkoja ei voida turvata suunnitelmissa, on haettava luonnonsuojelulain 49 §:n mukaista poikkeamislupaa. Poikkeamislupa saatetaan myöntää, jos lajin suotuisa suojelutaso ei heikkene, hankkeella ei ole muuta toteuttamisvaihtoehtoa, ja hanke on yhteiskunnan edun mukainen. Jotta poikkeamislupa olisi perusteltu, suunnittelussa on joka tapauksessa tutkittava ja valittava vaihtoehto, joka aiheuttaa viitasammakon esiintymiselle mahdollisimman vähän haittaa. Paikallisella tasolla lajin suotuisan suojelun tasoon vaikuttavat viitasammakkoseurannan perusteella etenkin alueisiin 1, 5, 9, ja 16 kohdistuvat haitalliset vaikutukset. Tämän takia alueiden 9 ja 16 säilymistä on suositeltavaa priorisoida selvitysalueen luoteisnurkan sijoittelussa. Viirasuonpuiston ja Isosuonpuiston lampien merkittävät lisääntymisalueet (1 ja 5) on suunnitelmissa huomioitu jättämällä niiden ympäristö puistomaiseksi.

Lielahden yleissuunnitelma-alueen tarkemmassa suunnittelussa on hyvä kiinnittää huomiota viitasammakon kulkuyhteyksien säilymiseen lisääntymis- ja levähdyspaikkojen välillä, jotta ne eivät jää eristyksiin. Kulkuyhteyksinä voivat toimia viheralueiden lisäksi suojaisat ojat tai teiden alitse toteutetut sammakkoeläimille soveltuvat kulkuputket. Lisäksi suunnittelun edessä on suositeltavaa tehdä tarkempi arvio hulevesiratkaisujen ja rakentamisen aikaisista vaikutuksista viitasammakon lisääntymis- ja levähdyspaikkoihin, kuten veden määrään ja laatuun. Tämä tarkoittaa vaikutusarviota ja riittävän suojavyöhykkeen määrittämistä.

Haitallisten vaikutusten lieventämiseksi rakentamisvaihe on hyvä ajoittaa viitasammakon lisääntymis- ja nuijapäähäkauden ulkopuolelle, eli elokuun lopun ja huhtikuun lopun välille. ELY-keskuksen kommenttien mukaisesti myös talvehtimispaikat on otettava huomioon. Talvehtimispaikat sisältyvät viitasammakon levähdyspaikkojen määritelmään. Viitasammakot talvehtivät vähintään metrin syvyisten vesialueiden pohjamudissa ja maakoloissa. Ruotsalaisten tutkimusten mukaan myös hitaasti virtaavat joet ja purot toimivat viitasammakon talvehtimisalueina, mutta Lielahden selvitysalueen ojissa ei ole tarpeeksi virtaamaa pitämään niiden vesiä sulana talven yli. Talvehtimisalueiden kartoittaminen on haastavaa etenkin maakolojen osalta, mutta talvehtimiseen soveltuvia vesialueita voidaan arvioida. Silmämääräisesti arvioiden selvitysalueella tarpeeksi syvää on ainakin alueilla 1, 5, 8, 9 ja 16, mutta arvioita suositellaan jatkossa tarkennettavan mittauksin. Viitasammakot voivat talvehtia syykuusta toukokuuhun. Koska viitasammakon poikaset saattavat nousta maalle vasta elokuun alussa, vesiympäristössä tehtäville toimenpiteille paras aika on elokuussa ja syyskuun alkupuolella, ennen talvehtimisajan alkua. Talvehtimisaikana tehdyt ruoppaukset, täytöt, tai muut vesiympäristön toimenpiteet ovat suora haitta alueilla mahdollisesti talvehtiville yksilöille. Jos rakentamisvaiheessa on välttämätöntä toimia vesiympäristössä syyskuuta pidempään, on asiasta hyvä käydä keskustelua ELY-keskuksen kanssa. Altaiisiin suoraan kohdistuva rakentaminen vaatii joka tapauksessa poikkeamislupaa.

Vuoden 2021 selvityksessä ehdotettiin, että yleissuunnitelman alueelle kehitettäisiin uusia viitasammakolle soveltuvia elinympäristöjä esimerkiksi alueen puistomaiseksi suunniteltuihin koillisosiin. ELY-keskus kommentoi, että uusien elinympäristöjen muodostaminen voi edistää lajin säilymistä alueella. Hyvin toimivia viitasammakon lisääntymispaikkoja ovat keväällä nopeasti lämpiävät lammikot, joilla on loivat ja runsaasti kasvillisuutta kasvavat rannat. Jos lammissa on vettä yli metrin syvyydeltä, ne soveltuisivat myös viitasammakon talvehtimispaikoiksi. Maaelinympäristöksi soveltuvaa kostean niityn aluetta kannattaa Ryydynojan kosteikolla säilyttää ja mahdollisesti laajentaa. Jos uusia elinympäristöjä muodostetaan, ne kannattaa toteuttaa hyvissä ajoin ennen rakennustöitä, sillä uusien alueiden kolonisaatiossa voi kestää joitakin vuosia.

Vuoden 2022 viitasammakkoseuranta toi lisävarmuutta yksilömäärällisesti merkittävimpien lisääntymispaikkojen sijainnista, sekä lisääntymispaikkojen käytön laajuudesta ja siinä tapahtuvasta vaihtelusta. Seurannan jatkaminen on suositeltavaa etenkin siinä tapauksessa, että yleissuunnitelma-alueelle toteutetaan uusia viitasammakolle soveltuvia elinympäristöjä, jotta saadaan tietoa niiden käyttöönotosta. Myös rakentamisvaiheen lähestyessä viitasammakon esiintymisestä on tärkeää saada ajantasainen kuva.

7 Viittaukset

Hoffren E. 2022. Ylitarkastaja. Sähköpostiviesti 9.5.2022. Pirkanmaan ELY-keskus.

Hyvärinen E., Juslén A., Kemppainen E., Uddström A. & Liukko U.M. 2019: Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus.

Nieminen M. & Ahola A. (toim.) 2017: Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt. Suomen ympäristö 1/2017: 1–278.

WSP 2021: Lielahden yleissuunnitelman nro 8832 viitasammakkoselvitys. Donna ID 5606748

Liite 1: Lisääntymis- ja levähdyspaikkojen tarkemmat kuvaukset

Alueet, joilla havaittiin soidintavia viitasammakkokoiraita vuosina 2021 ja 2022

Alue 1

Alue on metsälampi, jolla kasvaa runsaasti esimerkiksi vehkaa (*Calla palustris*). Suojaavan kasvillisuuden, rantojen loivuuden, ja veden pysyvyyden takia alue sopii hyvin viitasammakon lisääntymisympäristöksi. Lampea ympäröivä kostea metsänpohja sopii hyvin myös täysikasvuisten viitasammakoiden maaelinympäristöksi. Lampi todennäköisesti soveltuu myös talvehtimisalueeksi.

Alueella havaittiin 6 soidintavaa koirasta. Vuonna 2021 alueella havaittiin 5 soidintavaa koirasta.

Alue 5

Isosuonpuiston lampi on selvitysalueen suurin vesialue. Lammen ranta-alueet ovat rehevää kaislikkoa, ja soveltuvat hyvin viitasammakon lisääntymisympäristöksi. Lampi todennäköisesti soveltuu myös talvehtimisalueeksi. Aluerajaukseen sisällytettiin lammesta luoteeseen kulkeva reheväkasvuinen ojanvarsi, joka voi toimia täysikasvuisten viitasammakkojen kulkuyhteytenä.

Alueella havaittiin vähintään 10 soidintavaa koirasta sekä vuosina 2022 että 2021.

Alue 9

Alue on verrattain suuri lammikko. Se on hyvin reheväkasvuinen, eikä avointa vettä ole juuri lainkaan. Alueella kasvaa kauttaaltaan esimerkiksi osmankäämiä ja nuorta pajua. Suojaavan kasvillisuuden ja veden pysyvyyden takia alue soveltuu erinomaisesti viitasammakon lisääntymisympäristöksi. Lammikko todennäköisesti soveltuu myös talvehtimisalueeksi.

Vuonna 2022 alueella havaittiin vähintään 10 soidintavaa koirasta. Vuonna 2021 havaittiin 6 soidintavaa koirasta.

Alue 15

Alue on kapea oja, joka liittyy ojan 14 kautta ojaan 13. Ojassa on melko paljon suojaavaa kasvillisuutta, mutta sen toimivuutta lisääntymisympäristönä heikentää mahdollinen kuivuminen, etenkin kuivina kesinä. Oja voi toimia täysikasvuisten viitasammakkojen kulkuyhteytenä, mutta idänpuoleisen jyrkän rinteiden ja kuivuuden takia sen ympäristö ei tarjoa laajemmin soveltuvaa maaelinympäristöä.

Vuonna 2022 alueella havaittiin 3 soidintavaa koirasta. Vuonna 2021 havaittiin 1 soidintava koiras.

Alue 16

Aluerajaukseen sisältyy reheväkasvuinen lammikko sekä siitä etelään johtuva oja. Vesialueiden ympärillä on suojaavaa puustoa, sekä hieman täysikasvuille viitasammakoille soveltuvaa kosteaa maaelinympäristöä. Runsaan suojaavan kasvillisuuden sekä matalan mutta pysyvän veden takia alue soveltuu hyvin viitasammakon lisääntymisympäristöksi. Lammikko todennäköisesti soveltuu myös talvehtimisalueeksi.

Vuonna 2022 alueella havaittiin 9 soidintavaa koirasta. Vuonna 2021 havaittiin 5 soidintavaa koirasta.

Alueet, joilla havaittiin soidintavia viitasammakkokoiraita vain vuonna 2022

Alue 4

Isosuonpuiston lammen länsipuolella on laaja matala kosteikko, jonka kasvillisuus on pääasiassa nuorta pajua. Rajaukseen on sisällytetty myös kosteaa heinikkoa kosteikon ympäriltä. Alue soveltuu erinomaisesti täysikasvuisten viitasammakoiden maaelinympäristöksi, mutta sen toimivuutta lisääntymisympäristönä heikentää kosteikon mahdollinen kuivuminen.

Vuonna 2022 alueella havaittiin 1 soidintava koiras. Vuonna 2021 soidintavia koiraita ei havaittu.

Alue 7

Aluerajaukseen sisältyy alueen 6 lammesta jatkuva turvemaalle muodostunut oja kosteinen varsineen. Oja on keskiosiltaan melko leveä ja reheväkasvuinen, ja voi sikäli soveltua viitasammakon lisääntymisympäristöksi. Muutoin oja on kuitenkin kapea ja kasviton. Ojan kosteat reunat voivat soveltua täysikasvuisten viitasammakoiden maaelinympäristöksi kasvipeitteisiltä osiltaan.

Vuonna 2022 alueella havaittiin 4 soidintavaa viitasammakkokoirasta. Vuonna 2021 soidintavia koiraita ei havaittu.

Alue 8

Aluerajaukseen sisältyy lampi turvemaan painaumassa, sekä siitä johtuvat ojat. Lammen ja ojan rannat ovat paikoitellen varsin jyrkkiä, ja kasvillisuutta on verrattain vähän. Nämä osat soveltuvat todennäköisesti vain täysikasvuisten viitasammakoiden kulkuyhteydeksi. Alueen eteläosissa rannat ovat loivemmat, mutta suojaavan kasvillisuuden vähäisyyden takia alue soveltuu viitasammakon lisääntymisympäristöksi vain heikosti. Syvyytensä takia ojan keskiosat voivat kuitenkin soveltua talvehtimisalueeksi.

Vuonna 2022 alueella havaittiin 2 soidintavaa viitasammakkokoirasta, sekä soidintava ruskosammakko. Vuonna 2021 soidintavia koiraita ei havaittu.

Alue 11

Alue on Ryydynojan pohjoisosaa, jossa oja leviää laakeammaksi hulevesialtaaksi. Alue soveltuu hyvin viitasammakon lisääntymisympäristöksi, sillä suojaavaa kasvillisuutta on runsaasti, ja vesi on pysyvää mutta mataluutensa takia keväisin nopeasti lämpiävää. Allasta ympäröivät kosteat niityt soveltuvat hyvin myös täysikasvuisten viitasammakoiden maaelinympäristöksi.

Vuonna 2022 alueella havaittiin 1 soidintava viitasammakkokoiras, sekä soidintavia ruskosammakoita. Vuonna 2021 soidintavia koiraita ei havaittu.

Alueet 17 ja 18

Alueet ovat kaksi pientä vesikuoppaa nuoressa taimikossa. Niitä ei vuonna 2021 oltu rajattu viitasammakolle soveltuvaksi elinympäristöksi. Vesi kuitenkin pysyy vesikuopissa heinäkuuhun saakka, tehden niistä mahdollisia lisääntymispaikkoja. Niiden soveltuvuutta kuitenkin heikentää pienestä koosta ja eristyneisyydestä johtuva mahdollinen kuivuminen ja ravinnon puute. Kosteina painanteina ne voivat soveltua täysikasvuisen viitasammakon levähdyspaikoiksi.

Kussakin vesikuopassa havaittiin vuonna 2022 2 soidintavaa viitasammakkokoirasta (yhteensä 4).

Alueet, joilla havaittiin soidintavia viitasammakkokoiraita vain vuonna 2021

Alue 3

Alueeseen sisältyy harvan metsikön läpi kulkeva oja, joka paikoin levenee matalaksi lammikoksi. Ympärillä kasvaa runsaasti suojaava kasvillisuutta. Vesi on matalaa, mutta ei ollut ainakaan vielä kesäkuun puolessavälissä kuivunut, joten se voi soveltua viitasammakon lisääntymisympäristöksi. Kuivuminen voi kuitenkin kuivina kesinä olla uhka. Ojaa ympäröivä kosteikko soveltuu hyvin täysikasvuisten viitasammakoiden maaelinympäristöksi.

Alueella ei vuonna 2022 havaittu soidintavia koiraita. Vuonna 2021 havaittiin 3 soidintavaa koirasta.

Alue 6

Alueella on pieni reheväkasvuinen lampi kuivan turvemaan painaumassa. Suojaavan kasvillisuuden puolesta alue soveltuu hyvin viitasammakon lisääntymisympäristöksi, mutta vesi on hyvin matalaa, joten kuivina kesinä kuivuminen on mahdollista. Lammen rannat nousevat melko korkealle, joten täysikasvuisille viitasammakoille soveltuvaa kosteaa maaelinympäristöä on hyvin rajatusti.

Alueella ei vuonna 2022 havaittu soidintavia koiraita. Vuonna 2021 havaittiin 1 soidintava viitasammakkokoiras, sekä soidintava ruskosammakkokoiras.

Alueet, joilla ei ole havaittu soidintavia viitasammakkokoiraita

Alue 10

Ryydynoja on avomaalla kulkeva oja, joka on osa Lielahden kehitettävää kosteikkoaluetta. Nykytilanteessa oja on eteläpäästään melko kapea, ja sen töyräät ovat jyrkät. Ympäröivä maasto on kuivaa heinikkoa. Suojaavan kasvillisuuden vähäisyydestä johtuen alue soveltuu heikosti viitasammakon lisääntymisympäristöksi. Oja voi toimia täysikasvuisten viitasammakkojen kulkuyhteytenä, mutta jyrkkien töyräiden ja kuivan heinikon takia sen ympäristö ei tarjoa laajemmin soveltuvaa maaelinympäristöä.

Ryydynojan luoteispäässä on lammikko, jonka reunoilla on suojaavaa kasvillisuutta. Tämä tekee alueesta paremmin lisääntymisympäristöksi soveltuvan. Lammikon ympärillä on myös jonkin verran täysikasvuisten viitasammakoiden elinympäristöksi soveltuvaa kosteaa maaympäristöä.

Alueella ei havaittu soidintavia koiraita vuosina 2021 eikä 2022.

Alue 12

Alueeseen sisältyy oja ja sen varsi, joka kulkee sekametsän lävitse. Välillä oja kulkee myös metsän ja avomaan rajalla. Länsiosissa oja on matala ja kasvillisuus vähäistä. Kasvillisuuden puute tekee ojasta lisääntymisympäristöksi soveltumattoman. Metsänpohja on melko kuiva, mikä heikentää sen soveltuvuutta täysikasvuisten viitasammakoiden maaelinympäristöksi. Ojan koillispuolella voi soveltua viitasammakon lisääntymisympäristöksi, sillä siellä suojaava kasvillisuus on runsaampaa. Ojan koillispuolelta reunustaa pieni ala kosteaa metsänpohjaa, joka soveltuu täysikasvuisten viitasammakoiden maaelinympäristöksi.

Alueella ei havaittu soidintavia koiraita vuosina 2021 eikä 2022.

Alue 13

Alue on leveä kaskihaarainen oja, joka kulkee sekametsikön halki. Törmät ovat melko korkeat ja vesikasvillisuutta pääasiassa vähän, mikä rajoittaa alueen toimivuutta ainakin viitasammakon lisääntymisympäristönä. Ojan päättyä lännessä loivarantaiseen ja rehevään leventymään, joka on viitasammakon lisääntymisympäristöksi paremmin soveltuva. Paikoitellen myös metsänpohja soveltuu täysikasvuisten viitasammakon maaelinympäristöksi.

Alueella ei havaittu soidintavia koiraita vuosina 2021 eikä 2022. Soidintavia ruskosammakoita kuitenkin havaittiin.

Alue 14

Alue on melko kapea ja matala oja, jossa ei juurikaan esiinny suojaavaa kasvillisuutta. Ojanvarsi on myös melko kuivaa metsänpohjaa. Tämän takia se ei ole viittasammakolle erityisen hyvin soveltuvaa lisääntymis- tai maaelinympäristöä. Oja kuitenkin liittyy alueiden 13 ja 15 ojiin, joten se voi toimia osana viittasammakon kulkureittejä.

Alueella ei havaittu soidintavia koiraita vuosina 2021 eikä 2022.

